

Calea îngerilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Și se făcea că pleci, dar nu plecai,
Ci doar te-ndepărtai, plutind ușor,
Pe-un drum ce, fără voie, îl urma

Și îți era ... nu drumul tău de dor,
Nu cel pe care ai fi vrut s-alergi -
Era un drum străin, amăgitor,

Dar tu mergeai, continuai să mergi
Prin visul meu, pășind pe amintiri
Și încercând cu pașii să le ștergi.

Nu-ți mai vedeam tăcutele priviri
În visul ce îmi devenea coșmar
Când pașii tăi pluteau spre amăgiri.

Ningea cu stele-n haosul amar,
Cu stele reci, iar tu ... tu îmi erai
Aproape de al Raiului hotar

Când se făcea că pleci, dar nu plecai.